

Vereniging van Leidingeigenaren in Nederland

Verslag

Betreft : **Werkgroep Omgevingsveiligheid voor buisleidingen (wg BEVB)**

Datum : **25-5-2021**

Aanwezig : Zie presentielijst

Verhinderd : Zie presentielijst

Van : Willem Ebbens

Datum : 15 november 2019

Kenmerk : velin.vsl.1174-1410529573-861

1. **Opening en vaststellen agenda**

De voorzitter, de heer Winters, opent de vergadering en heet eenieder van harte welkom. De agenda wordt ongewijzigd vastgesteld.

2. **Verslag vorige vergadering 22 september 2020**

Het verslag van de vergadering van 22 september wordt besproken. Er zijn geen opmerkingen of vragen. Het verslag wordt vastgesteld.

De heer Kassenberg geeft aan dat hij inzake het thema uitgebruikname van buisleidingen waarover contact is geweest tussen Gasunie en ILT, de ontwikkelingen zal delen met de leden.

Kassenberg

De heren Van Os en de Bruin zijn nog niet verder gekomen met de PIM's protocollen. Dit punt wordt doorgeschoven naar de volgende vergadering.

Van Os en De Bruin

3. **Ageing**

Aangegeven wordt dat ILT in eerste instantie aanwezig zou zijn om een toelichting te geven op de rapporten 'Evaluatie ageing 2019' en 'Evaluatie ageing 2020'. Na overleg met ILT is besloten dat Velin de beide rapporten en de stellingen waarover ILT met de Velin-leden wil praten, eerst intern binnen de werkgroep BEVB zal bespreken (dus zonder aanwezigheid ILT) en dat vervolgens zal worden gekeken op welke manier dit thema nog verder binnen Velin besproken dient te worden en dat dan ook afgestemd zal worden met ILT op welke manier het proces met hen verder vorm te geven.

Aan de vergadering wordt gevraagd of er vragen of opmerkingen zijn over de rapporten 'Evaluatie ageing 2019' en 'Evaluatie ageing 2020'. Er zijn geen vragen of opmerkingen.

Overgegaan wordt tot het bespreken van de stellingen van ILT om de input vanuit de werkgroep mee te nemen bij het vormen van een algemeen Velin-oordeel hierover. De stellingen zijn door ILT opgesteld en bevatten de conclusies van ILT op basis van inventariserende inspecties naar de praktijk van de borging van de integriteit van buisleidingen in relatie met de levensduur. Hieronder staat per stelling (cursief) aangegeven wat tijdens de vergadering is besproken.

1. *Het betrekken van een levensduur bij het ontwerp van buisleidingen wordt in zijn algemeenheid meegenomen. Maar in slechts een beperkt aantal gevallen (bij daadwerkelijke onvermijdelijke degradatie door medium of materiaal) is er de formele verplichting om een ontwerplevensduur vast te stellen zoals bedoeld in de NEN3650.*

Aangegeven wordt dat er twee soorten leidingen zijn, productie- en distributieleidingen. Een van de leden geeft aan dat het logisch is dat dit soort zaken worden meegenomen in de vergunning, maar niet geëist moeten worden vanuit de NEN 3650. Hierover heeft dit lid ook gesproken met ILT en men snapt ook niet waarom ILT hier nu zo tegenaan kijkt. Daarnaast is er geen verplichting om de NEN 3650 te volgen. Voor de periode na in gebruik name kan de NEN 3650 ook niet worden gebruikt omdat daar de NEN 3655 voor is geschreven. ILT is geen vergunningverlener en op deze manier gaat ILT wel zitten op de stoel van de vergunningverlener (dat is de gemeente of Regionale Uitvoerings Dienst (RUD) die op basis van de ontwerpprocedure wel of geen vergunning verleent). Dit zorgt voor verwarring en de grote vraag is dan ook wat het doel is van ILT met deze gedachte. Aangegeven wordt dat in de BEVB wordt verwezen naar de NTA 8000. Een 'fit for purpose' bewijs zal altijd aanwezig moeten zijn, maar een constructieberekening 'vervalt' altijd direct na ingebruikname van de leiding. Ook wordt aangegeven dat voor het bewaken van de levensduur en de borging daarvan een notified body (nobo) niet nodig is en dat er ook geen nobo's zijn die zich voor een dergelijke taak kunnen laten accrediteren. Aangegeven wordt dat de discussie die wordt gevoerd alleen geldt voor offshore leidingen, waarvoor concessies worden afgegeven die voor een bepaalde tijd gelden. Een vergunning, waar het hier over gaat, wordt voor onbepaalde tijd afgegeven. Tevens wordt aangegeven dat bij gasleidingen ageing niet aan de orde is. Er geldt geen einde levensduur en wanneer eventuele tekortkomingen/defecten worden geconstateerd, worden die herstelt. Gevraagd wordt waarom ILT interesse heeft in leidingen die niet piggable zijn. Het NOGEPa (offshore) position paper heeft het over 'verified service life' welke je kunt verlengen en voor de offshore leidingen kan ILT daar prima op handhaven. Aangegeven wordt dat ILT op zoek is naar een procedure voor de non-piggable leidingen. Onder andere hiervoor is de heer Aaftink door ILT aangetrokken. Gevraagd wordt of VELIN zich actief moet bemoeien met de regels van ILT. Aangegeven wordt dat ILT een systeem audit moet doen, maar dat opgepast moet worden dat deze niet zomaar uitgebreid wordt met andere zaken. Bij inspecties wordt opgemerkt dat steeds meer wordt gevraagd door ILT naar uitvoeringsprocessen. ILT moet geen taken oppakken die horen te liggen bij de

gemeente. Op deze manier leidt dit tot informele (controle)processen, wat niet wenselijk is. Opgemerkt wordt dat de leden dit soort zaken wellicht ook zelf bij ILT onder de aandacht moeten brengen, maar dat ILT ook zelf hierover meer kennis moet ontwikkelen. Wellicht dat de branche hiermee ILT voor zover mogelijk en voor *Velin* zover dat een branchetaak is, kan helpen.

Afgesproken wordt dat de heren Braal, Winters, Van Os (ook inzake kennis vanuit NOGEPA over dit onderwerp) en De Bruin hierover in gesprek gaan met de heer Aaftink van ILT. De heer De Kok zal gevraagd worden om aan te sluiten vanuit zijn rol als voorzitter werkgroep 2 van de NEN 3650. Uitgangspunt is dat de afspraak fysiek plaats zal vinden. De heer Braal zal hierover contact opnemen met de heer *Braal* Aardema (ILT)

Afgesproken wordt dat dit thema ook verder zal worden besproken in de PIM's *Winters* werkgroep.

- 2. Het verplicht vastleggen van een eindige levensduur (ontwerplevensduur) komt dan ook voornamelijk voor in de gas- en oliewinning. Procedures voor levensduurverlenging zijn bij deze exploitanten aanwezig.*

Verwezen wordt naar de opmerkingen die zijn gemaakt bij stelling 1. Tevens wordt aangegeven dat de BEVB wordt opgenomen in de nieuwe omgevingswet.

- 3. De eisen in de NEN-normen met betrekking tot levensduurverlenging zijn duidelijk en in de laatste versies van de NEN3650;2020 en NEN3655:2020 gewijzigd. De praktijk zal door de exploitanten hierop nog moeten worden aangepast. Met name het opnemen in de procedures voor de noodzaak van een conformiteitsverklaring bij levensduurverlenging en de te hanteren norm voor conditieonderzoek.*

Aangegeven wordt dat hier een groot zorgpunt zit, met name omdat ook al bij stelling 1 is geconstateerd dat de nobo's niet in staat zijn om dit te controleren. Opgemerkt wordt dat de leidingeigenaar zelf geen conformiteitsverklaring af kan geven, maar wel een integriteitsverklaring op basis van 'fit for purpose' (zoals dit bijvoorbeeld nu ook al in de praktijk wordt afgegeven door leidingeigenaren aan waterschappen). De 'fit for purpose' is daarmee de integriteitsverklaring en die komt terug in de directieverklaring, en volgt uit de uitvoering van het PIMS van de desbetreffende pijpleidingeigenaar. Ook wordt aangegeven dat bij een mogelijke geconstateerde tekortkoming niet per sé herstel plaats hoeft te vinden op basis van de NEN 3650:2020. Herstel moet namelijk voldoen aan de vereisten zoals die golden op het moment van aanleg en in lijn met de NEN 3650 verwijst je dus terug naar de toenmalige eisen. De leidingeigenaar stelt de protocollen vast die ze volgt, waarbij ILT verifieert of die worden nagekomen. Op het moment dat de leidingeigenaar zaken niet nakomt die het aan zichzelf heeft opgelegd middels protocollen, dan kan ILT handhaven omdat de eigenaar dan de zorgplicht niet nakomt.

4. *Het voorstel van NoGePa lijkt voldoende onderbouwd maar zal door NoGePa ingebracht moeten worden in de NEN-commissies voordat het gehanteerd kan worden.*

Aangegeven wordt dat het voorstel van NoGePa opgesteld is voor productieleidingen. Opgemerkt wordt dat het NoGePa paper is opgesteld voor SODM en dat dit ook is aangegeven bij ILT. Een van de leden geeft aan dat het wellicht mooi zou zijn als het paper generiek gebruikt kan worden, maar dat zal eerst binnen de branche moeten worden afgestemd voordat hierover met ILT en SODM verder gesproken kan worden. Er ontstaat discussie over de vraag of het paper nu is geschreven voor leidingen in het algemeen of dat het paper bepaalde leidingen uitsluit. Opgemerkt wordt dat ook gekeken moet worden naar effectievere PIM's. Onduidelijk is wat ILT nu exact met dit punt wil en wat dus haar doel is. Als dat duidelijk is, kan dit verder worden besproken in de werkgroep.

Velin

5. *De borging van de integriteit op langere termijn bij leidingen met een ontwerplevensduur en proces van levensduurverlenging lijkt voldoende. Gelet op de samenloop van de eisen uit de Mijnbouwwet en Bevb is afstemming van toezichts(eisen) tussen ILT en Sodom gewenst. ILT gaat in 2021 dit auditten bij alle exploitanten die onder zowel Mijnbouwwet en Bevb vallen.*

Aangegeven wordt dat ILT en SODM in het verleden al samenwerkten. Opgemerkt wordt dat VELIN wellicht apart hierover ook SODM zou kunnen benaderen.

Velin

6. *De borging van de integriteit op langere termijn van leidingen die periodiek met ILI worden geïnspecteerd lijkt voldoende. Mits bij de berekening van rest levensduur ook alle degradatiemechanismen worden meegenomen.*

Aangegeven wordt dat de werkgroep leden achter deze stelling staan.

7. *De borging van de integriteit op langere termijn van leidingen die niet met ILI worden geïnspecteerd wordt niet op een uniforme wijze in de praktijk uitgevoerd. Voor deze leidingen wordt geadviseerd om de branche een uniforme methodiek te laten uitwerken in de NEN-normen om een minimum niveau van integriteitsbeoordeling te bereiken. Een mogelijke oplossing is ook om als extra borging voor deze leidingen te eisen dat een eindige ontwerplevensduur moet worden gehanteerd met een proces van levensduurverlenging en externe verificatie zoals nu in de NEN3655 is opgenomen.*

De vraag is of we als branche willen dat ILT een norm oplegt om op te kunnen handhaven? Een van de leden merkt op dat hij zich niet voor kan stellen dat we samen tot een uniform model kunnen komen. Binnen zijn organisatie wordt gewerkt aan een risk based asset management systeem. Elke onderneming moet zelf bepalen welke risico's men wil en kan accepteren, dit is echt bedrijfsafhankelijk. Opgemerkt wordt dat ILT ook moet begrijpen dat niet iedere

leiding hetzelfde is. De conclusie is dan ook dat er geen standaard hiervoor ontwikkeld moet worden. Wel wordt gesteld dat methodieken beter beschreven kunnen worden, ook omdat er steeds betere technieken komen. Dit moet dan wel gebeuren binnen de eigen risicoanalyse van de onderneming. Aangegeven wordt dat er in dit kader ook Amerikaanse normeringen zijn die wellicht als inspiratie gebruikt kunnen worden door ondernemingen. ILT stelt nu dat er dus een minimaal niveau van integriteitsbeoordeling bereikt moet worden. Waarom trekt ILT dit nu in twijfel? Wat bedoelt ILT hier nu precies mee? En als ILT vindt dat het niveau omhoog moet, wat eist ILT dan minimaal?

De heer Winters geeft aan dat het goed is geweest om met deze werkgroep de stellingen te hebben besproken, voordat er verder met ILT zal worden gesproken over dit thema. *Velin*

4. Rondvraag en sluiting

Afgesproken wordt dat als de notulen zijn opgesteld en deze zijn gedeeld met de leden, de leden van de werkgroep een week hebben om inhoudelijk hierop te reageren mochten er zaken instaan die niet kloppen of zaken missen. Vervolgens kan dan ook in *Leden werkgroep* Velin verband een gesprek worden gepland met ILT.

Tot slot wordt aangegeven dat er in het najaar een fysieke bijeenkomst zal worden georganiseerd. De heer Koppens geeft aan dat hij graag bij een volgende fysieke bijeenkomst een toelichting wil geven op ontwikkelingen binnen RRP.

Niets meer aan de orde zijnde, sluit de voorzitter de vergadering.